

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/239/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614202418
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8614202418.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. v právnej veci navrhovateľa U. S., nar. X.X.XXXX, bytom Y. Q. XXX/XX, XX XXX M.. X, S. C., proti odporcovi Y. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. Q. XXX, XXX XX L., o zníženie výživného, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č.k. 6C 99/2014-56 zo dňa 26.2.2015 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na zníženie výživného zo sumy 4.000,- Kč na sumu 1.800,- Kč mesačne. Vyslovil, že účastníkom náhradu trov nepriznáva. Vychádzal zo skutkového zistenia, že rozsudkom Okresného súdu Svidník, č.k. 2P 39/2010-66 zo dňa 30.3.2011 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 2P 39/2010-82 zo dňa 18.8.2011 a opravným uznesením č.k. 2P 39/2010-119 zo dňa 3.4.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 11CoP 2/2012-133 zo dňa 3.7.2012 bol navrhovateľ zaviazaný prispievať na výživu odporcu sumou 4.000,- Kč počnúc dňom 1.3.2011. Z rozhodnutia odvolacieho súdu bolo zistené, že navrhovateľ mal v roku 2011 čistý mesačný príjem 28.461,75,- Kč a v roku 2012 36.744,- Kč. Z potvrdenia o návštevy školy zo dňa 26.9.2014 zistil, že odporca je v školskom roku 2014/2015 študentom 4.ročníka Gymnázia H. Q. vo L.. Zo správy zamestnávateľa navrhovateľa vyplynulo, že navrhovateľovi od 1.3.2014 sú vykonávané zrážky zo mzdy na základe exekučného konania pre dlžné výživné v celkovej výške 81.000,- Kč. Celá suma je v súčasnej dobe zrazená a uložená na účte Českej pošty do doby pokiaľ bude súdom rozhodnuté o jej uvoľnení z depozitu. Z potvrdenia o mesačnom čistom príjme navrhovateľa súd prvého stupňa zistil, že jeho priemerný čistý mesačný príjem za rok 2013 predstavoval sumu 29.396,- Kč a za rok 2014 sumu 34.260,- Kč. Matka odporcu je tiež v súčasnej dobe zamestnaná a za obdobie od augusta 2014 do januára 2015 jej priemerný čistý mesačný príjem predstavoval sumu 815,35 eur. Súd prvého stupňa citoval ustanovenie § 62 ods. 1, 2, 3, 5, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine. V nadväznosti na citovanú právnu úpravu dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na zníženie výživného nie je dôvodný. Zmenu pomerov spočívajúcu v tvrdenom znížení príjmu navrhovateľa za obdobie od apríla 2013 do marca 2014 považoval za nepreukázanú, keďže čistý mesačný príjem navrhovateľa za rok 2013 predstavoval sumu 29.396,- Kč a za mesiace január až september 2014 tento príjem bol 34.260,- Kč. V porovnaní s rokom 2011, kedy bol príjem navrhovateľa 28.461,75,- Kč a v roku 2012 vo výške 36.744,- Kč mal súd prvého stupňa preukázané, že nedošlo k podstatnej zmene pomerov na strane navrhovateľa. V rokoch 2013 a 2014 mal totižto navrhovateľ porovnateľný príjem s obdobím, kedy bolo naposledy rozhodnuté o výške výživného. Zdôraznil, že navrhovateľ nerešpektoval rozhodnutie súdu o zvýšení výživného a zvýšené výživné odporcovi neplatil, v dôsledku čoho mu vznikol na výživnom nedoplatok, ktorý však doposiaľ

odporcovi nebol vyplatený. Konanie navrhovateľa súd hodnotil ako nezodpovedné, keďže odporcovi za celé obdobie zabezpečuje základné životné potreby len jeho matka, ktorá bola medzičasom aj nezamestnaná, pričom odporca ako študent posledného maturitného ročníka strednej školy mal zvýšené životné náklady. Poukázal na to, že pokiaľ by navrhovateľ dobrovoľne platil mesačne stanovené výživné, tak by mu nevznikol nedoplatok a nemusel by zo svojej mesačnej mzdy vynakladať zvýšené výdavky. Navyše, navrhovateľ ako svoje mesačné výdavky uvádza aj sumu 4.000,-Kč ako výživné na odporcu, ktoré však nikdy predtým neplatil a tiež splátku úveru, ktorú si musel zobrať kvôli výživnému na odporcu, čo však bolo spôsobené narastajúcim dlhom z dôvodu neplatenia stanoveného výživného. Súd mal za to, že doposiaľ stanovené výživné vo výške 4.000,- Kč je primerané možnostiam a schopnostiam navrhovateľa, pričom je potrebné zohľadniť aj skutočnosť, že životné náklady na odporcu za posledné dva roky skôr vzrástli, v dôsledku čoho by mu prináležalo aj vyššie výživné. Preto návrh ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania účastníkov súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie navrhovateľ. Nesúhlasil s konštatovaním súdu, že v roku 2012 bol jeho čistý mesačný príjem 36.744,- Kč, keďže tento bol vo výške 29.033,16,- Kč. Poukázal na to, že doposiaľ mu nebolo vysvetlené, akou formou sa má stanovené výživné platiť priamo k rukám odporcu z dôvodu dosiahnutia jeho plnoletosti. Zároveň vyslovil ľútosť, že sa musí handrkovať a že v konečnom dôsledku nemá peniaze ani on a ani protistrana. Poukázal tiež na to, že kvôli práci musí zotrvať 200 km od kompletnej rodiny a kvôli finančným výdavkom si nemôže dovoliť cestovať domov. Taktiež si nemôže dovoliť rodinnú dovolenku a najstaršej dcére musel vyškrtnúť tábor.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril odporca podaním zo dňa 17.5.2015. Poukázal na to, že po celý jeho život sa nepokúsil navrhovateľ o nijaký citový vzťah a na výživnom dostával v priemere od 15 eur mesačne do 40 eur mesačne napriek niekoľkým právoplatným rozhodnutiam o zvýšení výživného. Zdôraznil, že už rok nedostal žiadne výživné, pričom všetky náležitosti, spôsob platenia, číslo účtu boli doložené a uvedené aj v rozsudku brnenského súdu. Podotkol, že číslo účtu, na ktoré malo byť zasielané výživné sa od roku 1998 nezmenilo, takže toto navrhovateľ dobré pozná. Poukázal na to, že aj matka sa musela odsťahovať za prácou 500 km, čím sa zvýšili náklady na cestovné a ubytovanie v inom meste a napriek tomu si nesťažuje, ale sa snaží, aby sa postarala o jeho základné potreby. Príjem a výdaj v rodine boli niekoľkokrát doložené pri súdnom konaní, pričom za posledných 15 rokov boli oficiálne zistené aj príjmy navrhovateľa.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 212 O.s.p. a zistil, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. O odvolaní bolo rozhodnuté postupom podľa § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p., pričom miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia boli oznámené na úradnej tabuli súdu najmenej päť dní pred vyhlásením.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré odkazuje. Bolo nepochybne preukázané, že príjem navrhovateľa v roku 2014 predstavoval v priemere 34.260,- Kč, pričom minimálne z príjmu za toto obdobie by musel súd prvého stupňa vychádzať pri posudzovaní dôvodnosti návrhu navrhovateľ, keďže návrh na zníženie výživného bol podaný dňa 2.5.2014. Zmena výživného u plnoletého dieťaťa by totižto prichádzala do úvahy iba od podania návrhu, teda od 2.5.2014, čo by znamenalo posudzovanie príjmu navrhovateľa maximálne rok predtým. Aj príjem v roku 2013 u navrhovateľa predstavoval dostatočne vysoký na úhradu stanoveného výživného posledným rozhodnutím, teda vo výške 4.000,- Kč.. Navrhovateľ žiadnu inú zmenu pomerov pre zdôvodnenie svojho návrhu neuvádzal a táto nebola ani súdom prvého stupňa zistená. Neboli tak splnené podmienky ustanovenia § 163 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého ustanovenia rozsudok odcudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

S poukazom na uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v súlade s ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. vrátane výroku o trovách konania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., teda úspešnému odporcovi trovy odvolacieho konania neboli priznané, keďže tieto si neuplatnil a ani mu nevznikli.

Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.